

paa intet Punkt vil overflødig gøre den egentlige politiske eller sociale Kamp for Ændringer i selve Samfundet og Forbedringer af dette. Men af den Grund har vi fra vor Side aldrig lagt Hænderne i Skødet overfor øjeblikkelige praktiske Reformkrav. Denne sociale — man kan ogsaa godt sige denne rent menneskelige — Betragtning af Forbrydere og Forbrydelse behøver ingenlunde, som det saa tidt og saa letkøbt bliver gjort, at identificeres med Sentimentalitet og Blødsødenhed. Det sker fra den Side, der identificerer en Mand med en Bokser og Mandighed med Brutalitet. For mig er en Mand først og fremmest en helstøbt Karakter og Mandighed nøgternt, roligt Overblik. I dette Forslag tror jeg ikke, man vil kunne finde hverken et degenereret Bourgeois tøjlesløse Kønsmoral, ej heller salon-radikal Leffen med Pikanteriet, ej heller en misforstaaet kommunistisk Thit Jensen'sk Malthustilbedelse. Jeg har bestræbt mig for stadig at se menneskeligt paa Forhold og Personer, men uden at række Ansvarsløshed eller Demoralisation Haanden, og jeg har tillige bestræbt mig for ikke at fremsætte noget idealistisk Agitationsforslag til Brug for næste Aarhundrede, men et praktisk, politisk gennemførligt Forslag, afpasset efter den Tid og de Forhold, hvorunder vi lever. Af sidstnævnte Hensyn har jeg paa forskellige Punkter, væsentlige som uvæsentlige, endogsaa ment at burde ændre Kommissionens Forslag til Trods for min ubetingede Respekt for de Mænd, der er Forslagets Fædre. Naa, heldigvis er Opgaven ikke altid blevet saa vanskelig, idet Kommissionen selv har delt sig i et Flertal og et eller flere Mindretal.

Det vilde føre for vidt her i Enkelt-heder at gøre Rede for dette Forslags Forhold til Kommissionsforslaget, og det er da til syvende og sidst heller ikke dette, der skal afløses, men Straffeloven af 1866. Alligevel har der været saa megen Diskussion om Kommissionsforslaget, at jeg synes, det vil være naturligt under en Fremsættelsestale at fremdrage visse Hovedforskelligheder mellem dette og nærværende Forslag. Kommissionens Flertal, 4 Medlemmer, stiller Forslag om to Straffelove, en Lov for almindelige borgerlige Forbrydelser og en Lov om Forseelser. I Bemærkningerne Side 62 vil man finde Grundene til, at der her kun fremsættes eet Forslag til en Straffelov. I denne er optaget 28 af Forseelsesudkastets Paragraffer om Lovovertrædelser, medens Resten — 11 Paragraffer — er udeladt som værende for specielle. Jeg kan nemlig ikke se, at der findes nogen rationel

Grænse mellem Forbrydelse og Forseelse. Synet paa en Mængde Lovovertrædelser skifter med den offentlige Mening og Udviklingen, og en Straffelov skulde ikke gerne laves om hvert Øjeblik. Et praktisk Hensyn ogsaa til Domstolene taler imod en saadan Sønderlemmelse i en Særlovgivning, som netop skal give Udtryk for de særlige Forholds Ejendommelighed. Jeg tror derfor, at Sondringen mellem Forseelse og Forbrydelse er for teoretisk og for vanskelig at haandtere i Praxis. Derfor forelægges kun eet Straffelovforslag.

I Forbindelse hermed kan jeg nævne, at Kommissionens særlige Forslag om en Ikrafttrædelseslov i Overensstemmelse med Mindretallets Forslag er indarbejdet i nærværende Forslag. Til Gengæld forelægges der Rigsdagen et nyt Forslag, som Kommissionen ikke kender til, angaaende Arresthuse og Arbejdshuse, og et Forslag til Ændring af Retsplejeloven paa Grundlag af Kommissionens Tillægslov B. vil komme senere.

Jeg kommer saa til den vigtige Forskel mellem Kommissionsudkastet og Lovforslaget med Hensyn til Lovovertræderes mentale Tilstand som Betingelse for Straf — altsaa Tilregnelighedsspørgsmaalet —, særlig overfor sindssyge. Her har Ministeriet fulgt et Mindretal, Torp og Goll. Det vil sige, at vi har lagt det lægevidenskabelige Synspunkt til Grund ud fra den Betragtning, at Retsordenen paa dette som paa alle andre Omraader maa tage Konsekvenserne, hvor den opererer med en anden Videnskabs praktiske Resultater, hvor den opererer med en anden Videnskabs Stof, og kun Lægevidenskaben kan i Virkeligheden afgøre Spørgsmaalet om, hvorvidt en Person er sindssyg eller ej, og hvad dette betyder. Det skal jeg i øvrigt senere komme til.

Dernæst er der en meget væsentlig Forskel mellem Kommissionens Udkast og Straffelovforslaget med Hensyn til Domstolenes og Administrationens indbyrdes Competence. Kommissionen henlægger her til Domstolene i en Række Tilfælde Afgørelser, der skal træffes under Udtaaelsen af en Straf eller under Sikkerhedsforanstaltningerne. Dette er efter Justitsministeriets Opfattelse uheldigt. Det er ogsaa en for vidt dreven Konsekvens af en teoretisk, principielt rigtig Hensyntagen til Domstolene. Hvis der skal ske Ændringer i Straffen under dennes Udtaaelse, er de straffuldbærende Myndigheder, der i det daglige har Lejlighed til at følge den paagældende, de nærmeste, dem, der med virkelig Sagskundskab kan bedømme hans Forhold.